22950 - İmanî Terbiye: Çocuğun Kalbine İmanı Yerleştirmek

Soru

Üç yaşında küçük bir çocuğum var. İmanın onun kalbine yerleşmesini istiyorum. Ne yapmalıyım?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Üç yaşındaki bir çocuğun, anne ve babasını namaz kılarken görmesi gerekir. Aynı şekilde onların Kur'ân okuduklarını da işitmelidir. Zira çocuğun, anne-babasından ve kardeşlerinden Kur'ân'ı ve günlük zikirleri işitmesi, bu işitmeyi sürekli tekrar etmesi; onun ruhunu besler, kalbini diriltir. Tıpkı kurak toprağın canlanması gibi... Çünkü çocuğun, anne-babasını Allah'ı zikrederken işitmesi ve onları ibadet hâlinde görmesi, onun söz ve davranışları üzerinde derin bir etki bırakır.

Buna dair şu örnek verilebilir:
Bir anne abdestini bitirir. Üç yaşındaki küçük kızı ise annesini taklit ederek yüzünü ve ellerini yıkamaya başlar. Ardından işaret parmağını kaldırarak: "Lâ ilâhe illallah" der. Bu durum, çocuğun anne-babasından abdestten sonra söylenen özel bir zikrin bulunduğunu fark ettiğini gösterir.

Bir başka örnek:
Bir anne bir gün abdestin sünnetini kıldıktan sonra ev işlerini tamamlamak üzere kalkar. Oysa çocuğu, annesinin namazdan sonra genellikle seccadesinde oturup namaz sonrası zikirlerini tamamladığını görmeye alışmıştır. Bu defa annesinin hemen kalktığını fark eden çocuk ona şöyle der: "Niçin 'Estağfirullah' demeden kalktın?"
Bu durum, çocukların anne-babalarını ne kadar dikkatle gözlemlediğini açıkça ortaya koymaktadır.

İnsan hastalıklara maruz kalabilir; çocuklardan biri de hastalanabilir. Bu durumda hastalık, onun Allah ile bağını güçlendirmek için bir fırsata dönüştürülmelidir. Ona sağlığın Allah'ın bir nimeti olduğu, bu nimete şükretmek gerektiği hatırlatılmalıdır. İnsanın zayıf olduğu ve Allah'tan başka güç

ve kudretinin bulunmadığı anlatılmalıdır.

İlaç alırken veya hastaneye götürülürken, şifanın Allah'tan olduğu; fakat bu sebeplerin Allah'ın emrettiği yollar olduğu çocuğa hissettirilmelidir. Ardından çocuklara meşru rukyeler (dua ile şifa arama) öğretilmeli ve uygulanmalıdır. Peygamberlerin sebeplere sarılmaları ve aynı zamanda Allah'a tevekkül etmeleri örnek olarak anlatılmalıdır. Nitekim Eyyûb'un hastalığı ve Yakub'un, çocuklarına farklı kapılardan girmelerini emredişi buna örnektir. Yakub'un diliyle şöyle buyrulmuştur:
"Tek bir kapıdan girmeyin; ayrı ayrı kapılardan girin. Ama ben Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden uzaklaştıramam." (Yusuf, 67)

Önemli hususlardan biri de çocuklara sevap niyetiyle sabretmeyi öğretmektir. Hastalığa ve tedaviye sabretmenin karşılığında ecir kazanacakları hatırlatılmalıdır. Nitekim bir çocuk, annesinin anlattığına göre tıbben kronik kabul edilen bir hastalığa yakalanmıştı. Günde iki defa ilaç almak zorunda kalıyordu. Annesi ona sürekli sevap kazanacağını hatırlatıyordu. Bir gün çocuk annesine şöyle dedi:
"Ben bu ilacı aldığım için sevap kazanıyorum."

Bunu öyle bir ifade etti ki, adeta bu sevapla ailesine ve kardeşlerine karşı övünüyor ve kendini ayrıcalıklı hissediyordu.

Bu şekilde, küçük yaşlardan itibaren gözlem, tekrar ve güzel yönlendirme ile çocuğun kalbine iman yerleşir.